

Publicerad 2011-10-07 12:42 av Ann-sofie.

jag har hopp kvar...

Mina tårar har bildat hav,
torkat ut för länge sen,
nu finns inget kvar.
Vill så mycket mer,
men jag undrar vad,
endast gud har alla svar.
Jag vet att jag går aldrig ensam,
men det känns så ibland.
Söker något,
jag aldrig fann.
Det finns inget jag inte kan bära,
fast ibland känns det för tyngt.
Önskar mer än nått annat,
indre frid.
Komma bort från allt ont,
som trycker i mitt hjärta.
Glömma bort,
all smärta.

Alla har vi våra bördor att bära,
det är ingen skillnad på dig och mig.
Vi alla kan brista i tusen bitar,
en liten sak kan skaka om hela vår värld.
Det är ju det,
som gör oss till människor.
Alla kan såra,
bli sårad.
Den enda skillnaden är,
en del kan se sina brister,
och försöka göra gott.
Livet har inte några enkla löningar,
man måste göra svåra val.
Fast om man håller hårt vid det som är rätt,
kan man överleva ännu en dag.
Det är det som håller mig kvar,
liten på jorden,
med tunga bördor.
men ändå finns jag här,
för jag vet att det går bra,

så länge jag har hopp kvar...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ann-sofie. med Poeter.se id #35015 innehar upphovsrätten